

PRAWA I OBOWIĄZKI PODATNIKA W POSTĘPOWANIU PODATKOWYM

1. Dowody w postępowaniu podatkowym	str. 1	8. E-korespondencja w postępowaniu podatkowym	str. 3
2. Wezwanie podatnika do przedłożenia posiadanego dowodu	str. 1	9. Czas trwania postępowania przed urzędem	str. 3
3. Odmowa przeprowadzenia dowodu	str. 1	10. Postępowanie podatkowe po zmianie urzędu skarbowego	str. 3
4. Zasady przeglądania i kopiowania akt postępowania podatkowego	str. 2	11. Zmiana nazwiska po wszczęciu postępowania podatkowego	str. 3
5. Udostępnienie osobie postronnej akt sprawy podatkowej	str. 2	12. Prawo podatnika do wypowiedzenia się w sprawie dowodów	str. 4
6. Wypowiedzenie pełnomocnictwa ogólnego	str. 2	13. Odwołanie od decyzji wydanej przez urząd skarbowy	str. 4
7. Postępowanie podatkowe a wydanie zaświadczenia	str. 2	14. Odsetki za zwłokę od spornego podatku	str. 4

1. Dowody w postępowaniu podatkowym

Celem postępowania podatkowego jest rozstrzygnięcie w formie decyzji sprawy podatkowej, np. określenie wysokości zobowiązania podatkowego czy orzeczenie o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości podatnika.

Otwarty katalog

Decyzja podatkowa musi być wydana na podstawie rzetelnego i kompletnego materiału dowodowego. Katalog dowodów jest otwarty. Dowodem może być wszystko, co przyczyni się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi podatkowemu z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi podatkowemu z urzędu muszą być jednak zakomunikowane podatnikowi.

Podatnik będący stroną postępowania podatkowego ma prawo składać wnioski o przeprowadzenie określonych dowodów, np. przesłuchanie członka rodziny w charakterze świadka, wskazując okoliczności wymagające udowodnienia. Wnioski dowodowe można wносить na każdym etapie postępowania podatkowego – także po wyznaczeniu przed wydaniem de-

cyzji terminu do zapoznania się z całym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Nie są one jednak automatycznie akceptowane. Urząd skarbowy nie ma obowiązku przeprowadzać wszystkich zgłaszanych przez podatnika dowodów. Przesądza o tym art. 188 Ordynacji podatkowej. Żądanie przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu są okoliczności mające znaczenie dla sprawy, chyba że okoliczności te są stwierdzone wystarczająco innym dowodem. Urząd skarbowy analizuje więc, czy: okoliczność przedstawiona we wniosku dowodowym ma znaczenie dla rozstrzygnięcia, przeprowadzenie dowodu jest możliwe, przyczyni się to do wyjaśnienia sprawy itp.

Księgi i dokumenty

Podstawą weryfikacji rozliczeń podatnika są przede wszystkim posiadane przez niego dokumenty: księgi i ewidencje, dowody księgowe, umowy itp.

Urząd skarbowy ma prawo zażądać udostępnienia ksiąg, ewidencji i dowodów księgowych w formie JPK. Struktury JPK przekazywane na wezwanie to: księgi rachunko-

we (JPK_KR), wyciągi bankowe (JPK_WB), magazyn (JPK_MAG), faktury (JPK_FA), faktury wystawiane w przypadku nabycia produktów rolnych od rolnika ryczałtowego (JPK_FA_RR), podatkowa księga przychodów i rozchodów (JPK_PKPIR), ewidencja przychodów (JPK_EWP). Warunkiem realizacji żądania jest prowadzenie księgi podatkowej lub tworzenie dowodu księgowego przy użyciu programu komputerowego. Pliki można przekazać za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej (np. odpowiednio przystosowanego programu księgowego czy komercyjnej aplikacji on-line) lub na informatycznych nośnikach danych (np. na karcie pamięci).

Ustalenia faktyczne często opierają się na dokumentach urzędowych. Taką rangę mają pisma sporządzone w odpowiedniej formie przez organy władzy publicznej oraz inne jednostki uprawnione do wydawania dokumentów urzędowych na podstawie przepisów prawa. Dokumentami urzędowymi są decyzje administracyjne, akty stanu cywilnego, pocztowe dowody doręczenia adresatom przesyłek, akty notarialne itp. Takie pisma mają szczególną moc

dowodową. Przyjmuje się bowiem, że są autentyczne – wystawione przez uprawniony podmiot, oraz wiarygodne – zgodne z prawdą. Stanowią dowód tego, co zostało w nich stwierdzone. Faktów wynikających z dokumentów urzędowych nie trzeba udowadniać. Dokument urzędowy można mimo wszystko podważyć. Wymaga to przeprowadzenia dowodu przeciwko jego autentyczności lub zgodności z prawdą.

Zeznania i opinie

Urzednicy, ustalając stan faktyczny sprawy, często posiłkują się relacjami świadków, zeznaniami strony oraz opiniami biegłych.

Świadkiem może być w zasadzie każdy, kto jest zdolny do komunikowania swoich spostrzeżeń, a ze względu na posiadaną wiedzę może przyczynić się do ustalenia określonych faktów. Prawo odmowy złożenia zeznań przysługuje wąskiemu gronu osób (osób fizycznych wezwanych na świadków w sprawie innej osoby fizycznej). Do tej grupy należą najbliżsi strony: jego małżonek, wstępni, zstępni, rodzeństwo, powinowaci pierwszego stopnia oraz osoby pozostające ze stro-

ną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy złożenia zeznań przysługuje także po ustaniu małżeństwa oraz stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Organy podatkowe coraz częściej korzystają z zeznań świadków uzyskanych w ramach innych procedur, przede wszystkim karnych i karnych skarbowych, bez wzywania już tych osób ponownie na przesłuchanie w toku postępowania podatkowego.

Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być opinie biegłych. Organ podatkowy powinien korzystać z pomocy ekspertów, jeśli wyjaśnienie zagadnienia mającego znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiedzy specjalistycznej z określonej dziedziny, np. medycyny, procesów technologicznych, inżynierii czy motoryzacji. Zwrócenie się do biegłego o wydanie opinii jest jednak opcją, a nie obowiązkiem. W drodze wyjątku powołanie biegłego następuje z urzędu, jeżeli wymóg sporządzenia przez niego opinii wynika z przepisów prawa podatkowego, np. z art. 19 ust. 4 ustawy o pdof (w przypadku kwestionowania określonej w umowie ceny nieruchomości lub prawa majątkowego).

2. Wezwanie podatnika do przedłożenia posiadanego dowodu

Urząd skarbowy prowadzi wobec mnie postępowanie podatkowe w sprawie określenia wysokości zobowiązania w VAT. Otrzymałem wezwanie do dostarczenia dokumentacji księgowej dotyczącej sprawdzanego rozliczenia. Mam na to 3 dni. Czy może być wyznaczony tak krótki termin?

TAK. Termin przedstawienia dowodu na żądanie organu podatkowego nie może być krótszy niż 3 dni.

Urząd skarbowy, prowadząc postępowanie podatkowe, ma obowiązek zebrać kompletny materiał dowodowy. Podstawą weryfikacji rozliczeń podatkowych są przede wszystkim księgi podatkowe, ewi-

dencje, dowody księgowe. Jeżeli dowody znajdują się w posiadaniu podatnika, urząd skarbowy może wezwać go do ich przedstawienia w wyznaczonym terminie. Urząd skarbowy ustala ten termin z uwzględnieniem charakteru dowodu i stanu sprawy, ale nie może być on krótszy niż 3 dni. Stanowi tak art. 189 § 2 Ordynacji podat-

kowej. Termin musi być racjonalny. Organ podatkowy powinien dokonać analizy, w jakim czasie podatnik ma realne szanse na wywiązanie się z nałożonego na niego obowiązku (por. wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt II FSK 696/15).

Za bezzasadną odmowę okazania lub nieprzedstawienie w wyznaczonym terminie dokumentów, których obowiązek posiadania wynika z przepisów prawa, ksiąg podatkowych, dowodów księgowych będących podstawą zapisów w tych księgach, podatnik może otrzymać karę porządkową do 2.800 zł.

3. Odmowa przeprowadzenia dowodu

Złożyłem wniosek o uwzględnienie kilku dokumentów w prowadzonym przez urząd skarbowy postępowaniu podatkowym dotyczącym podatku PIT za 2017 r. Mój wniosek dowodowy nie został uwzględniony. W postanowieniu o odmowie przeprowadzenia dowodu nie ma pouczenia o możliwości wniesienia zażalenia. W jaki sposób mogę je zaskarżyć?

Postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodu, wydanego w toku postępowania podatkowego, nie można zakwestionować poprzez wniesienie samoistnego środka zaskarżenia.

Odmowa przeprowadzenia dowodu następuje w formie postanowienia. Tego rozstrzygnięcia nie można zweryfikować poprzez wniesienie samoistnego środka zaskarżenia – nie przysługuje na nie zażalenie ani skarga do sądu administracyjnego. Dopuszczalność złożenia zażalenia na dane postanowienie wydane w toku postępowania podatkowego musi być

wprost wskazana w Ordynacji podatkowej. Obowiązujące przepisy nie przewidują takiej możliwości w przypadku odmowy przeprowadzenia dowodu. Przedmiotem skargi wnoszonej do sądu administracyjnego może być natomiast postanowienie, na które przysługuje zażalenie albo kończące postępowanie, a także rozstrzygające sprawę co do istoty. Postanowienie o odmowie przeprowadzenia dowodu nie spełnia tych kryteriów.

Nieuwzględnienie przez urząd skarbowy wniosku dowodowego można zakwestionować w odwołaniu od decyzji.

Przykład

Urząd skarbowy wezwał podatnika do przedłożenia w toku postępowania podatkowego, w terminie 3 dni, dokumentacji księgowej dotyczącej rozliczenia VAT. Wezwanie zostało doręczone podatnikowi 17 listopada 2020 r. Termin przekazania dokumentów upłyne 20 listopada 2020 r.

4. Zasady przeglądania i kopiowania akt postępowania podatkowego

Podatnik ma prawo przeglądać, kopiować oraz sporządzać notatki z akt postępowania podatkowego, którego jest stroną.

Prawo strony

Dostęp do akt sprawy to przejaw realizacji zasady jawności postępowania podatkowego i prawa podatnika do czynnego w nim udziału. Organ podatkowy ma obowiązek udostępnić podatnikowi akta sprawy na każdym etapie postępowania, a także po jego zakończeniu. Stanowi tak art. 178 § 1 Ordynacji podatkowej.

Podatnik ma nie tylko prawo przeglądać zebrane materiały, ale wolno mu sporządzać z nich notatki oraz wykonywać kopie przy wykorzystaniu własnych przenośnych urządzeń, np. aparatu fotograficznego w telefonie. Czynności te wykonuje się w lokalu organu podatkowego, w obecności jego pracownika. Należy jednak pamiętać o obostrzeniach związanych z taką wizytą wynikających z zagrożenia epidemiologicznego (np. urzędy skarbowe mogą przyjmować interesantów w niepełnym wymiarze, tzn. tylko w wyznaczonych dni w określonych godzinach). Organ podatkowy może dokumenty mające formę elektroniczną udostępnić on-line w swoim systemie teleinformatycznym po identyfikacji podatnika przy użyciu danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego czy profilu zaufanego.

Kopie i odpisy

Podatnik może ponadto zwrócić

się do organu podatkowego o sporządzenie kopii, wydanie uwierzytelnionego odpisu oraz uwierzytelnienie przedłożonej przez siebie kopii. Musi jednak za to zapłacić.

Opłaty za wykonanie kopii, odpisu lub skanu dokumentu są takie same w całym kraju. Wynoszą od 0,40 zł – za jedną stronę skanu dokumentu papierowego do 1,20 zł – za dwie strony dwustronnej odbitki w formacie A3 (patrz tabela). Poświadczenie przez organ podatkowy zgodności kopii lub odpisu z oryginałem wymaga uiszczenia opłaty skarbowej. Uwierzytelnienie każdej pełnej lub zaczętej strony kosztuje 5 zł.

Opłatę skarbową uiszcza się na rzecz prezydenta miasta właściwego ze względu na siedzibę organu podatkowego. Wymaganą kwotę można uregulować w kasie urzędu miasta lub przelać na rachunek bankowy. Poszczególne urzędy miast podają numer konta na swojej stronie internetowej. Dozwolone jest również dokonanie płatności za pośrednictwem inkasenta. Inkasem zajmują się osoby i podmioty wyznaczone przez radę miejską.

Wyjątki od zasady

Podatnik nie uzyska wglądu do dokumentów zawierających informacje niejawne oraz wyłączonych z akt sprawy przez organ podatkowy ze względu na interes publiczny. Przewiduje to art. 179 Ordynacji podatkowej.

Odmowa na ogół następuje ze względu na interes publiczny. Sądy administracyjne definiują ten termin jako nakaz respektowania

wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, bezpieczeństwo czy zaufanie obywateli do organów władzy publicznej. Przedmiotem ochrony mogą być: informacje o pośrednich kontrahentach podatnika, treść umów handlowych, wysokość obrotów, dane o majątku, szczegóły receptur, procesy technologiczne, stan zdrowia, sytuacja rodzinna itp. (por. wyrok NSA z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt I FSK 770/16). Interesem publicznym jest także dobro osób i podmiotów niebędących stroną sprawy, a których dotyczą wyłączone z akt sprawy dokumenty, w szczególności, gdy zawierają istotne o nich informacje, np. dane osobowe (por. wyrok NSA z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt II FSK 659/16). Organ podatkowy powinien na tyle wnikliwie i konkretnie podać motywy odmowy udostępnienia akt sprawy, aby możliwe było zapoznanie się z racjami usprawiedliwiającymi odejście w danym przypadku od jawności postępowania podatkowego i aby realne było podjęcie polemiki z przytoczoną argumentacją przy uwzględnieniu konkretnych okoliczności faktycznych. Nie wystarczy samo powołanie się na istnienie interesu publicznego. Konieczne jest uszczegółowienie przyczyny odmowy wglądu do akt sprawy w relacji do konkretnych dokumentów i zawartych w nich danych (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2020 r., sygn. akt I FSK 2311/19).

Odmowa umożliwienia podatnikowi zapoznania się z dokumentami zawierającymi informacje niejawne lub wyłączonymi ze względu na interes publiczny, sporządzania z nich notatek, kopii i odpisów, a także uwierzytelniania odpisów i kopii lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w formie postanowienia. Przysługuje na nie zażalenie.

podatkowego za pośrednictwem platformy ePUAP. Musi być on podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Ustanowienie pełnomocnictwa szczególnego, a także jego zmiana, odwołanie lub wypowiedzenie jest skuteczne od dnia zawiadomienia organu podatkowego.

Druk PPS-1
dostępny jest w serwisie
druki.gofin.pl, w dziale
Ordynacja podatkowa.

Złożenie pełnomocnictwa szczególnego podlega, co do zasady, opłacie skarbowej. Wynosi ona 17 zł (od każdego stosunku pełnomocnictwa). Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej nie występuje w przypadku udzielenia pełnomocnictwa członkowi najbliższej rodziny, tj. małżonkowi, wstępnemu (np. rodzicowi), zstępnemu (np. dziecku) lub rodzeństwu.

6. Wypowiedzenie pełnomocnictwa ogólnego

Jestem właścicielem firmy. Udzieliłem doradcy podatkowemu pełnomocnictwa ogólnego do prowadzenia spraw podatkowych. Doradca podatkowy je wypowiedział. Czy mimo to musi dokończyć rozpoczęte sprawy?

Doradca podatkowy ma obowiązek reprezentować mocodawcę przez 2 tygodnie od wypowiedzenia pełnomocnictwa ogólnego.

Pełnomocnictwo ogólne uprawnia do działania we wszystkich sprawach podatkowych oraz w innych sprawach należących do właściwości organów podatkowych. Zgłasza się je zasadniczo w formie dokumentu elektronicznego, według wzoru PPO-1, za pośrednictwem konta na Portalu Podatkowym. Informacja o nim zamieszczana jest w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych (CRPO). Organ podatkowy może w każdej chwili sprawdzić umocowanie danej osoby do działania w imieniu podatnika.

Pełnomocnik ma prawo wypowiedzieć udzielone mu pełnomocnictwo ogólne. Zawiadomienie o wypowiedzeniu składa się w postaci dokumentu elektronicznego, według wzoru OPO-1, za pośrednictwem Portalu Podatkowego. Forma papierowa dopuszczalna jest wyłącznie w przypadku wy-

stąpienia problemów technicznych uniemożliwiających przekazanie zgłoszenia przez internet. Chodzi o przeszkody w funkcjonowaniu Portalu Podatkowego lub CRPO.

Wypowiedzenie pełnomocnictwa ogólnego wywiera skutek od dnia wpływu zawiadomienia do CRPO. Wynika tak z art. 138i § 1 Ordynacji podatkowej. Zawodowy pełnomocnik (adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy), który wypowiedział pełnomocnictwo, jest jednak zobowiązany działać za byłego mocodawcę jeszcze przez 2 tygodnie od wypowiedzenia, chyba że mocodawca zwolni go z tego obowiązku. Informację o takim zwolnieniu należy podać w OPO-1. Termin określony w tygodniach kończy się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu. Za ostatni dzień terminu wypadającego w sobotę, niedzielę lub święto będące dniem ustawowo wolnym od pracy uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych.

Przykład

Doradca podatkowy wypowiedział 12 listopada 2020 r. pełnomocnictwo ogólne PPO-1 udzielone mu przez podatnika. W tym samym dniu zawiadomienie OPO-1 wpłynęło do CRPO. Doradca podatkowy odebrał 18 listopada 2020 r. decyzję urzędu skarbowego skierowaną do jego byłego mocodawcy dotyczącą określenia wysokości zobowiązania w VAT. Doręczenie to należy uznać za skuteczne, jeżeli podatnik nie zwolnił doradcy podatkowego z obowiązku reprezentowania go przez 2 tygodnie od wypowiedzenia, ponieważ ten 2-tygodniowy termin upływa 26 listopada 2020 r.

7. Postępowanie podatkowe a wydanie zaświadczenia

Muszę przedstawić w banku zaświadczenie o braku zaległości podatkowych. Przy czym urząd skarbowy prowadzi wobec mnie postępowanie podatkowe dotyczące wymiaru podatku PIT za 2016 r. Czy z powodu tego postępowania mogę nie uzyskać zaświadczenia?

Urząd skarbowy nie może odmówić wystawienia zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach z powodu prowadzonego postępowania podatkowego.

Zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach potwierdza stan faktyczny lub prawny istniejący w dniu jego wydania.

Urząd skarbowy wydaje zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach na wniosek podatnika. Wystawia je na podstawie własnej dokumentacji oraz informacji otrzymanych od innych organów podatkowych. Urząd skarbowy ma obowiązek sprawdzić przed wydaniem zaświadczenia, czy w stosunku do wnioskodawcy nie toczy się postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości jego zobowiązań podatkowych (chodzi o postępowanie pierwszoinstancyjne). Obliguje do tego art. 306e § 2 Ordynacji podatkowej. Jeżeli wspomniane wymiarowe postępowanie podatkowe jest prowadzone, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na zamknięcie sprawy, powinna być niezwłocznie wydana decyzja ustalająca lub określająca wysokość zobowiązań podatkowych, w celu wykazania ich w zaświad-

czeniu. W przypadku gdy doręczenie podatnikowi decyzji kończącej postępowanie podatkowe jest niemożliwe przed upływem terminu wydania zaświadczenia, wystawia się zaświadczenie zawierające informację o prowadzonym postępowaniu lub jego zakończeniu.

Zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach nie uzyska się natomiast, jeżeli zaległość podatkowa wynika z nieostatecznej decyzji, od której wniesiono odwołanie (nawet jeżeli nie został jej nadany rygor natychmiastowej wykonalności). Wydanie zaświadczenia to czynność materialno-techniczna, co do zasady, odtwórcza. Urząd skarbowy nie może zignorować żadnej decyzji istniejącej w obrocie prawnym – także nieostatecznej. Faktem jest, że nieostateczna decyzja nie podlega realizacji, chyba że zostanie jej nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Wstrzymanie wykonalności nie oznacza jednak zawieszenia bytu prawnego decyzji. Nieostateczna decyzja wymiarowa wskazuje na wysokość zobowiązania podatkowego, pozwala ustalić kwotę ewentualnych zaległości podatkowych i wysokości odsetek za zwłokę (por. wyrok NSA z dnia 6 października 2017 r., sygn. akt II FSK 2405/15).

8. E-korespondencja w postępowaniu podatkowym

Otrzymałem postanowienie z urzędu skarbowego o wszczęciu postępowania podatkowego w zakresie VAT. Czy korespondencja w tej sprawie może być przekazywana przez internet?

TAK. Organy podatkowe mogą doręczać pisma, a podatnicy składać je za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Doręczanie pism przez internet

odbywa się przez elektroniczną skrzynkę podawczą adresata (wykorzystuje się do tego platformę ePUAP) lub Portalu Podatkowy. Znaczenie Portalu Podatkowego

jest jednak ograniczone. Na założone na nim konto mogą być doręczane pisma naczelników urzędów skarbowych w sprawach dotyczących tylko wybranych podatków: zryczałtowanego podatku dochodowego opłacanego w formie karty podatkowej, podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatku od spadków i darowizn.

Podatnik otrzymuje pisma w formie elektronicznej, jeżeli spełni jeden z warunków wskazanych w art. 144a § 1 Ordynacji podatkowej. Pierwsza opcja: złożyć pismo przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego lub Portal Podatkowy. Druga: wystąpi o przekazywanie pism przez internet i wskazać adres elektroniczny. Trzecia: wyrazi zgodę na stosowanie takiej formy doręczenia i podać organowi podatkowemu adres elektroniczny. Organ podatkowy może w tych wymienionych sytuacjach odstąpić od przesłania pisma w formie elektronicznej tylko w razie wystąpienia problemów technicznych, np. awarii ePUAP.

Składanie przez internet podań (żądań, wyjaśnień, odwołań, zażaleń, ponagieł, wniosków) odbywa się przez ePUAP (przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego) lub – w ograniczonym zakresie – przez Portal Podatkowy. Wnoszone pismo musi być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Jak uzyskać e-podpis?

- **Kwalifikowany podpis elektroniczny** – zaawansowany podpis elektroniczny, składany za pomocą przeznaczonego do tego urządzenia i oparty na kwalifikowanym certyfikacie, przypisany do konkretnej osoby. Lista firm sprzedających w Polsce zestawy do posługiwania się takim podpisem znajduje się na stronie internetowej NCert (www.nccert.pl).
- **Podpis osobisty** – podpis elektroniczny zawarty w elektronicznym dowodzie osobistym. Aby nim się posługiwać, trzeba mieć czytnik umożliwiający połączenie e-dowodu z komputerem oraz zainstalować odpowiednie oprogramowanie.
- **Podpis zaufany** – podpis składany z wykorzystaniem profilu zaufanego. Wniosek o profil zaufany można złożyć przez serwis internetowy www.pz.gov.pl, a następnie udać się osobiście do dowolnego punktu potwierdzającego w celu poświadczenia tożsamości oraz weryfikacji danych osobowych. Wizyta w punkcie potwierdzającym musi nastąpić w ciągu 2 tygodni od dnia przesłania wniosku. Należy mieć przy sobie ważny dowód osobisty lub paszport. Lista punktów potwierdzających dostępna jest pod adresem: <https://pz.gov.pl/pz/confirmationPointAddressesList>. Profil zaufany można również założyć on-line za pomocą: internetowego konta bankowego, e-dowodu osobistego lub kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Jeżeli te opcje nie wchodzą w rachubę, można założyć tymczasowy profil zaufany. Różni się on od standardowego okresem ważności. Jest ważny 3 miesiące, a standardowy – 3 lata. Aby go uzyskać, wystarczy złożyć wniosek on-line i przeprowadzić wideorozmowę z urzędnikiem. W jej trakcie trzeba okazać ważny dokument tożsamości: dowód osobisty lub paszport (paszportu może użyć tylko osoba, która ma lub miała polski dowód osobisty). Urzędnik porównuje osobę, którą widzi, ze zdjęciem z Rejestru Dowodów Osobistych. Dowód tożsamości musi być natomiast w taki sposób okazany, aby było wyraźnie widać jego treść, przede wszystkim datę ważności.

9. Czas trwania postępowania przed urzędem

Mieliśmy kontrolę z urzędu skarbowego w zakresie VAT. Nie złożyliśmy po jej zakończeniu korekt deklaracji uznanych za nieprawidłowe. Urząd skarbowy wszczął więc postępowanie podatkowe. Jak długo może ono trwać?

Pokontrolne postępowanie podatkowe powinno zakończyć się w ciągu jednego lub dwóch miesięcy.

Postępowanie podatkowe w sprawie, która była przedmiotem kontroli podatkowej, jest podejmowane wtedy, gdy kontrola wykaże nieprawidłowości w zakresie wywiązywania się przez podatnika z obowiązków wynikających z przepisów podatkowych, a uchybienia te nie zostaną w całości usunięte poprzez złożenie deklaracji lub korekt deklaracji. Urząd skarbowy ma na rozpoczęcie pokontrolnego postępowania podatkowego 6 miesięcy od zakończenia kontroli (wyjątki w ramce). Stanowi o tym art. 165b § 1 Ordynacji podatkowej.

Czas trwania postępowania podatkowego przed urzędem skarbowym, także wszczętego w związku z wcześniejszą kontrolą, nie powinien przekroczyć miesiąca, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych – 2 miesięcy. Takie terminy wynikają z art. 139 § 1 Ordynacji podatkowej. Czas trwania pokontrolnego postępo-

wania podatkowego liczy się od dnia doręczenia podatnikowi postanowienia o jego wszczęciu do dnia doręczenia decyzji. Nie obejmuje on kontroli oraz okresu między jej zakończeniem a podjęciem postępowania. Kontrola podatkowa i związane z jej przedmiotem postępowanie podatkowe to dwie odrębne procedury. Czasu ich trwania nie sumuje się.

Do terminu załatwienia sprawy nie wlicza się: czasu zawieszenia postępowania, terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego do dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy podatnika lub z przyczyn niezależnych od organu podatkowego. Upływ terminu nie pozbawia urzędu skarbowego kompetencji do załatwienia sprawy. Nie wpływa również na ważność czynności podjętych przed, jak i po tym terminie. Urząd skarbowy ma jednak obowiązek powiadomić podatnika o każdym przypadku zwłoki, chociażby nie był za nią

odpowiedzialny. Musi podać przyczyny opóźnienia i wskazać nowy termin rozpoznania sprawy.

Podatnik może wnieść ponaglenie do dyrektora izby administracji skarbowej na niezłatwienie sprawy przez urząd skarbowy w terminie (właściwym lub wyznaczonym w przypadku zwłoki). Jeżeli dyrektor uzna je za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin załatwienia sprawy oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn opóźnienia i ustalenie osób za to odpowiedzialnych. W razie potrzeby podejmuje również środki zapobiegające nieprzestrzeganiu terminów w przyszłości. Stwierdza też, czy niezłatwienie sprawy w terminie miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa. W każdym czasie po wniesieniu ponaglenia można skierować do sądu administracyjnego skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. Bezczynność występuje w przypadku niepodejmowania żadnych działań w celu załatwienia sprawy w terminie. Przewlekłość oznacza opieszałe, niesprawne i nieskuteczne prowadzenie postępowania podatkowego, w wyniku czego trwa ono dłużej niż to konieczne do wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych sprawy, np. poprzez wyznaczanie bez wyraźnej przyczyny nowych terminów zakończenia sprawy, wykonywanie czynności w dużych odstępach czasu czy przeprowadzanie niepotrzebnych dowodów.

Postępowanie podatkowe może być wszczęte po 6 miesiącach od zakończenia kontroli, gdy:

- zostanie złożona „anty-korekta” – podatnik skoryguje deklarację zgodnie z ustaleniami kontrolujących, ale później dokona ponownej korekty, w której nie uwzględni wszystkich nieprawidłowości ujawnionych w trakcie kontroli podatkowej,
- organ podatkowy otrzyma od organów podatkowych lub od innych organów informacje uzasadniające wszczęcie postępowania podatkowego.

10. Postępowanie podatkowe po zmianie urzędu skarbowego

Prowadzę indywidualną działalność gospodarczą. Po kontroli podatkowej przeprowadzonej przez urząd skarbowy zmieniłem miejsce zamieszkania. Podlegam pod nowy urząd skarbowy. Czy będzie on mógł przeprowadzić pokontrolne postępowanie podatkowe?

NIE. Pokontrolne postępowanie podatkowe podejmuje urząd skarbowy, który przeprowadził kontrolę podatkową, a nie właściwy dla podatnika po jej zakończeniu.

Właściwość miejscową urzędu skarbowego ustala się w przypadku osób fizycznych zasadniczo według miejsca zamieszkania. Zmiana miejsca zamieszkania może skutkować zmianą właściwości miejscowej urzędu skarbowego. Kwestię, który organ podatkowy powinien zająć się sprawami rozliczeń sprzed zmiany, rozstrzyga art. 18a § 1 Ordynacji podatkowej. Przepis ten stanowi, że jeżeli po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach dotyczących poprzednich lat podatkowych lub innych okresów rozliczeniowych jest organ właściwy po zaistnieniu tych zdarzeń. Opisaną zasadę nie stosuje się jednak, gdy zdarzenie powodujące zmianę organu podatkowego ma miejsce w trakcie kontroli lub postępowania podatkowego. W takiej sytuacji organ właściwy w dniu wszczęcia kontroli lub postępowania podatkowego do określenia albo

ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego pozostaje właściwy we wszystkich sprawach związanych z tą należnością. Podobnie jest w przypadku, gdy zdarzenie powodujące zmianę organu podatkowego nastąpiło po zakończeniu kontroli podatkowej. Organem podatkowym właściwym w sprawie dotyczącej kontroli pozostaje organ właściwy w dniu jej wszczęcia.

Urząd skarbowy, który przeprowadził kontrolę podatkową, pozostaje więc właściwy do wszczęcia postępowania podatkowego w sprawie będącej jej przedmiotem. Zachowana jest ciągłość właściwości organu podatkowego „w sprawie”, tj. gdy występuje tożsamość podmiotu będącego adresatem stosunku podatkowego oraz wynikającego z niego praw i obowiązków, a także jego podstawy prawnej i faktycznej (por. wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt I GSK 1423/16). Podatnik musi zawiadomić urząd skarbowy o każdej zmianie swojego adresu dokonanej w ciągu pół roku od zakończenia kontroli podatkowej, w toku której ujawniono nieprawidłowości. Wraz z niedopełnieniem tego obowiązku postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego uznaje się za doręczone pod dotychczasowym adresem.

11. Zmiana nazwiska po wszczęciu postępowania podatkowego

W urzędzie skarbowym toczy się wobec mnie postępowanie podatkowe w sprawie wymiaru podatku PIT za 2016 r. Po jego wszczęciu wyszłam za mąż i przybrałam nazwisko męża. Czy w związku z prowadzonym postępowaniem muszę zgłosić nowe nazwisko w urzędzie skarbowym?

NIE. Podatnik nie ma obowiązku zgłosić urzędowi skarbowemu zmiany nazwiska.

Podatnik będący stroną postępowania podatkowego jest zobligowany zawiadomić organ podatkowy wyłącznie o zmianie adresu do doręczeń lub – jeżeli wniósł o doręczanie korespondencji przez internet albo wyraził na to zgodę – adresu elektronicznego. Przewiduje tak art. 146 Ordynacji podatkowej. Nie ma natomiast przepisu obligującego stronę postępowania podatkowego do informowania o zmianie nazwiska, np. w związku z zamążpójściem.

Organ podatkowy powinien dysponować aktualnym nazwiskiem podatnika z urzędu – dzięki danym pozyskiwanym z rejestru PESEL. Zgłoszenie identyfikacyjne osoby fizycznej zawiera: nazwisko, imiona, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, płeć, nazwisko rodowe, obywatelstwo lub obywatelstwa, adres miejsca zamieszkania, adres zameldowania na pobyt stały lub czasowy, rodzaj i numer dowodu tożsamości oraz numer PESEL. Informacje o zmianie tych danych – z wyjątkiem adresu zamieszkania – są w przypadku osób objętych rejestrem PESEL niezwłocznie przekazywane z tego rejestru do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji

Podatników (CRP KEP). Podatnicy nie muszą w tym zakresie samodzielnie dokonywać aktualizacji (składać zgłoszenia). Mowa o tym w art. 14 ust. 6 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2020 r. poz. 170).

Podatniczka nie ma obowiązku zawiadamiać urzędu skarbowego w toku prowadzącego wobec niej postępowania podatkowego o zmianie nazwiska w wyniku zawarcia związku małżeńskiego. Urząd skarbowy powinien jednak posługiwać się w kontaktach z nią – w tym adresując przesyłki – jej aktualnym nazwiskiem. NSA w wyroku z dnia 14 września 2018 r., sygn. akt II FSK 2475/16, uznał, że w sprawach podatkowych należy stosować uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt III CZP 105/16, z której wynika, że warunkiem skutecznego doręczenia pisma urzędowego jest – poza podaniem prawidłowego adresu – jednoznaczne i niebudzące wątpliwości oznaczenie adresata. Wyznaczniakiem identyfikującym osobę fizyczną jest jej aktualne imię i nazwisko (nawet jeżeli na ustalenie tożsamości pozwala przezwisko, pseudonim czy nazwisko panińskie).

12. Prawo podatnika do wypowiedzenia się w sprawie dowodów

Urząd skarbowy prowadzi wobec spółki z o.o. postępowanie w sprawie wymiaru zobowiązania podatkowego w CIT za 2018 r. Otrzymaliśmy zawiadomienie o wyznaczeniu 7-dniowego terminu do wypowiedzenia się w zakresie zebranego materiału dowodowego. Czy termin ten może być przedłużony na wniosek zarządu spółki?

NIE. Termin do wypowiedzenia się przez stronę postępowania podatkowego na temat zebranych w sprawie dowodów nie podlega przedłużeniu.

Organ podatkowy – zarówno pierwszej instancji, jak odwoławczy – ma obowiązek przed wydaniem decyzji wyznaczyć podatnikowi termin do wypowiedzenia się na temat zgromadzonego materiału dowodowego. Odstąpienie od tego wymogu dopuszczalne jest w nielicznych sytuacjach, m.in. w sprawach dotyczących zastawu skarbowego,

umorzenia zaległości podatkowych z urzędu czy wszczętych na wniosek strony, jeżeli ma zostać wydana decyzja w całości go uwzględniająca. Przypadki te zostały wskazane w art. 200 § 2 Ordynacji podatkowej. Niewyznaczenie terminu do wypowiedzenia się na temat materiału dowodowego traktuje się jako naruszenie przepisów proceduralnych. Uchybienie to można wskazać jako zarzut w skardze wnoszonej na decyzję do sądu administracyjnego, ale musi mieć ono istotny wpływ na wynik sprawy, aby z tego po-

wodu zaskarżone rozstrzygnięcie zostało uchylone.

Termin wypowiedzenia się na temat materiału dowodowego wynosi zasadniczo 7 dni. Dłuższy termin musi być wyznaczony przed wydaniem przez Szefa KAS decyzji z zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub środków ograniczających umowne korzyści. Wynosi on 14 dni. Szef KAS, wyznaczając go, przedstawia ocenę prawną sprawy, w tym kwotę korzyści podatkowej, i poucza o prawie skorygowania deklaracji. Jeżeli po doręczeniu zawiadomie-

nia organ podatkowy zmieni ocenę prawną sprawy lub wysokość korzyści podatkowej, a strona nie skorzystała skutecznie z prawa do skorygowania deklaracji w zakresie cofnięcia skutków unikania opodatkowania, konieczne jest ponowne doręczenie zawiadomienia uwzględniającego zmienioną ocenę prawną. Termin 14-dniowy nie jest wyznaczany, gdy stronie nie przysługuje prawo do złożenia korekty deklaracji przed wydaniem decyzji z zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania. W takim przypadku stosuje się ogólne zasady zaznajamiania podatnika z materiałem dowodowym (w tym termin 7-dniowy).

Termin wypowiedzenia się w sprawie materiału dowodowe-

go nie podlega modyfikacji. Nie można go przedłużyć. Organ podatkowy, wyznaczając wspomniany termin, spełnia swój ustawowy obowiązek do zapewnienia podatnikowi czynnego udziału w postępowaniu podatkowym. Podatnik może zapoznać się ze wszystkimi dowodami i ustosunkować się do nich (od niego zależy, czy to zrobi). Nie ma podstaw prawnych do określenia mu kolejnego terminu w celu zabrania głosu na temat zebranych dowodów. Termin wynosi 7 lub 14 dni i organ podatkowy nie ma prawa go zmienić z urzędu lub na wniosek podatnika (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18 czerwca 2020 r., sygn. akt I SA/Gl 1725/19).

13. Odwołanie od decyzji wydanej przez urząd skarbowy

Decyzja wydana przez urząd skarbowy nie jest ostateczna. Podatnik ma prawo odwołać się od niej do dyrektora izby administracji skarbowej. Podatnik ma 2 tygodnie na sporządzenie i wniesienie odwołania. Powinno ono zawierać zarzuty i żądania poparte dowodami.

Treść odwołania

Odwołanie musi spełniać określone wymogi formalne. Powinno ono zawierać – poza datą i miejscem sporządzenia, oznaczeniem organu odwoławczego, danymi podatnika – zarzuty przeciwko kwestionowanej decyzji, sprecyzowanie istoty i zakresu żądania oraz wskazanie dowodów uzasadniających żądanie. Takie wymogi wynikają z art. 222 Ordynacji podatkowej.

Zarzuty mogą dotyczyć uchybień w zakresie zarówno prawa materialnego, jak i procesowego, np.: dokonania błędnej wykładni prawa, niedopełnienia obowiązku zebrania kompletnego materiału dowodowego, sprzeczności istotnych ustaleń ze zgromadzonymi dowodami. Określenie istoty i zakresu żądania polega na sprecyzowaniu, jakiego sposobu zakończenia postępowania odwoławczego oczekuje wnoszący odwołanie, np. uchylenia decyzji urzędu skarbowego w całości. Na poparcie żądania wystarczy wskazać dowody składające się na materiał sprawy (nie trzeba ich przedkładać). Jeżeli w trakcie postępowania podatkowego urząd skarbowy nie przeprowadził dowodów zgłaszanych przez

podatnika, w odwołaniu można zakwestionować postanowienie o odrzuceniu wniosków dowodowych, wskazując wpływ takiego działania na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia.

Druk odwołania od decyzji dostępny jest w serwisie druk.gofin.pl, w dziale Ordynacja podatkowa.

Podatnik może sporządzić odwołanie samodzielnie lub powierzyć to zadanie profesjonalnemu zastępcy procesowemu, np. doradcy podatkowemu, na podstawie pełnomocnictwa ogólnego (PPO-1) lub szczególnego (PPS-1).

Nie tylko na piśmie

Odwołanie wnosi się za pośrednictwem urzędu skarbowego, który wydał kwestionowaną decyzję, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia jej adresatowi. Jeżeli podatnika reprezentuje pełnomocnik, termin ten biegnie od dnia doręczenia decyzji pełnomocnikowi.

Termin złożenia odwołania liczy się od dnia następnego po dniu doręczenia decyzji. Upływa ostatniego z wyznaczonej liczby dni o północy. Uwzględnia się dni robocze i wolne od pracy. Jeżeli jednak ostatni dzień terminu wypada w sobotę, niedzielę lub święto będąc dzień ustawowo wolnym od pracy, przesuwa się on na następny dzień po dniu lub dniach wolnych. Odwołanie można w takim przypadku złożyć – nie narażając się na zarzut spóźnienia – jeszcze pierwszego

dnia po przerwie weekendowej lub świątecznej.

Odwołanie można wnieść na kilka sposobów: na piśmie (w tym faksem), ustnie do protokołu, a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą urzędu skarbowego za pośrednictwem platformy ePUAP. Przewiduje to art. 168 § 1 Ordynacji podatkowej. Odwołanie złożone na piśmie albo ustnie do protokołu musi być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika organu podatkowego, który go sporządził. Jeżeli osoba składająca odwołanie nie może lub nie umie złożyć podpisu, odwołanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok swojego podpisu. Odwołanie przesyłane w formie dokumentu elektronicznego należy opatrzyć kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Nakaz zapłaty

Plusem wniesienia odwołania jest możliwość wstrzymania się z zapłatą podatku wynikającego z zakwestionowanej decyzji do czasu zakończenia postępowania odwoławczego.

Urzędowi skarbowemu nie wolno podjąć żadnych działań zmierzających do uzyskania spornej kwoty przed wydaniem rozstrzygnięcia przez dyrektora izby administracji skarbowej, w tym wszcząć postępowania egzekucyjnego i zająć majątku podatnika. Podatnik

nie może jednak rozporządzać swoim majątkiem w taki sposób, aby ewentualne ściągnięcie podatku w przyszłości stało się trudne lub wręcz niemożliwe. Nie wolno mu usunąć, ukryć, zbyć, darować, zniszczyć, rzeczywiście lub pozornie obciążyć albo uszkodzić składników swojego majątku, jeżeli miałoby to na celu udaremnienie zabezpieczenia lub egzekucji zobowiązania wynikającego z decyzji. Osoba, która takimi działaniami udaremni wykonanie decyzji, naraża się na odpowiedzialność karną.

Urząd skarbowy może zobligować podatnika do uregulowania spornego podatku – jeszcze przed zakończeniem postępowania odwoławczego – nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Takie rozwiązanie wolno zastosować w wyjątkowych sytuacjach. Po pierwsze, gdy organ podatkowy ma informacje, że

wobec podatnika toczy się postępowanie egzekucyjne w zakresie innych należności pieniężnych. Po drugie, gdy podatnik nie ma majątku o wartości odpowiadającej wysokości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, na którym można ustanowić hipotekę przymusową lub zastaw skarbowy korzystające z pierwszeństwa zaspokojenia. Po trzecie, jeżeli podatnik wyzbywa się majątku znacznej wartości. Po czwarte, gdy okres do upływu terminu przedawnienia podatku jest krótszy niż 3 miesiące. Urząd skarbowy musi uprawdopodobnić, że z powodu wystąpienia jednej z wymienionych przesłanek zobowiązanie wynikające z nieostatecznej decyzji nie zostanie wykonane. Na postanowienie w sprawie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności przysługuje zażalenie. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje realizacji decyzji.

Sposób zakończenia postępowania odwoławczego

Organ odwoławczy może:

- utrzymać w mocy decyzję naczelnika urzędu skarbowego,
- uchylić decyzję w całości lub w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy lub uchylając ją – umorzyć postępowanie w sprawie,
- uchylić decyzję w całości i przekazać sprawę do rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości,
- umorzyć postępowanie odwoławcze,
- uchylić decyzję w całości i przekazać sprawę naczelnikowi urzędu skarbowego do ponownego rozpatrzenia, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części (przekazując sprawę, wskazuje okoliczności faktyczne, które należy zbadać przy ponownym jej rozpoznaniu).

14. Odsetki za zwłokę od spornego podatku

Otrzymałem decyzję urzędu skarbowego, z której wynika, że zaniżyłem podatek PIT za 2018 r. i muszę dopłacić ponad 6.000 zł. Będę odwoływać się od tej decyzji. Czy w czasie trwania postępowania odwoławczego będą naliczane odsetki za zwłokę od spornej kwoty podatku PIT?

TAK. Odsetki za zwłokę są, co do zasady, naliczane za czas trwania postępowania podatkowego (pierwszoinstancyjnego i odwoławczego).

Decyzja nakładająca na adresata obowiązek realizowany w trybie egzekucji administracyjnej podlega wykonaniu wtedy, gdy stanie się ostateczna, tj. nie przysługuje od niej odwołanie. Wniesienie odwo-

łania od decyzji urzędu skarbowego nakazującej uiszczenie podatku pozwala wstrzymać się z zapłatą do czasu rozpatrzenia sprawy przez dyrektora izby administracji skarbowej. Nie zwalnia to z obowiązku zapłaty odsetek za zwłokę za okres trwania postępowania podatkowego zmierzającego do określenia prawidłowej wysokości podatku. Odsetki za zwłokę nalicza się od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin płatności podatku, do dnia uregulowania należnej kwoty.

Opieszałe prowadzenie postępowania podatkowego może jed-

nak skutkować redukcją obciążeń odsetkowych. Podatnik zapłaci mniejsze odsetki za zwłokę, gdy decyzję wydaną przez organ pierwszej instancji otrzyma po 3 miesiącach od podjęcia postępowania podatkowego. Nie nalicza się ich za okres od dnia wszczęcia postępowania do dnia doręczenia decyzji. Mowa o tym w art. 54 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej. Obciążenia odsetkowe zmniejszają się także w przypadku niewydania przez organ odwoławczy decyzji w terminie. Odsetek za zwłokę nie płaci się za okres od dnia następnego po upływie tego terminu do

dnia doręczenia decyzji adresatowi. Wskazuje tak art. 54 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Opisanych przerw w naliczaniu odsetek za zwłokę nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik lub jego przedstawiciel albo zwłoka powstała z powodów niezależnych od organu podatkowego. W przypadku przekroczenia ustawowego terminu zakończenia postępowania podatkowego zasadą powinno więc być nienaliczanie odsetek za zwłokę, a ich pobór jest dozwolony tylko w sytuacji, gdy do przedłużenia postępowania doszło z przyczyn obiektywnie pozostających poza wpływem organu podatkowego. Analizując ten aspekt, należy mieć na uwadze złożoność sprawy, liczbę

i rodzaj przeprowadzonych dowodów, terminowość podejmowanych działań i czas niezbędny do dokonania czynności organizacyjnych, ale także postawę podatnika i sposób korzystania z przysługujących mu uprawnień proceduralnych.

W razie uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia czas trwania postępowania podatkowego w danej instancji należy liczyć na potrzeby ustalenia okresów (bez)odsetkowych poprzez zsumowanie na poszczególnych etapach okresów prowadzenia postępowania.

Podstawa prawna

Ustawa z dnia 29.08.1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.)
Ustawa z dnia 26.07.1991 r. o pdof (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426 ze zm.)

Kalkulator odsetek od zaległości podatkowych dostępny jest w serwisie kalkulatory.gofin.pl.